

Aviat se celebrarà la gran cursa dels animals
i el Ratolí, la Granota, el Liró, la Conilla i la Guineu
comencen a preparar-se amb il·lusió.

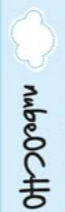
Però i el Caragol?
Està trist i no hi vol participar.
La Conilla i els seus amics podran ajudar-lo?

LA GRAN CURSA DELS ANIMALS

José Carlos Román Julio Antonio Blasco

LA GRAN CURSA DELS ANIMALS

José Carlos Román Julio Antonio Blasco

Per al Luis. El teu riure continua viu en els nostres cors.

José Carlos Román

La gran cursa dels animals
Col·lecció Som8

© del text: José Carlos Román, 2024

© de les il·lustracions: Julio Antonio Blasco, 2024

© de l'edició: NubeOcho, 2024

© de la traducció al català: Neus Aymerich Mallorca, 2024

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *La gran carrera de los animales*

Correcció: Joana Morales

Primera edició: Maig, 2024

ISBN: 978-84-10074-21-7

Dipòsit Legal: M-1887-2024

Imprès a Espanya.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

LA GRAN CURSA DELS ANIMALS

José Carlos Román Julio Antonio Blasco

nubeOCHO

Aquest matí tots els animals del bosc corren d'una banda a l'altra molt nerviosos i entusiasmats.

D'aquí a dos dies comença la primavera i això significa que se celebrarà l'esdeveniment més esperat de l'any: La Gran Cursa Anual del Bosc. Per això, des de molt aviat, tots s'esforcen a preparar-se per participar-hi.

Ningú sap quin recorregut tindrà la cursa aquest any,
per això cada animal es prepara d'una manera diferent.

El Ratolí s'entrena fent rodar la seva enorme bola d'una banda
a l'altra per enfortir les seves quatre potes. La seva mare
l'anima des de la finestra:

—Vinga, fill! Segur que aquest any guanyes!

La Granota es prepara fent salts molt grans. Perfecciona el seu famós triple salt amb pirueta lateral, amb què va aconseguir guanyar la cursa de l'any passat.

El Liró, tot i que encara està una mica adormit, conversa amb la Guineu, que està triant les sabates que farà servir a la cursa:

—Qui creus que guanyarà la cursa aquest any, Guineu?

—Doncs no ho sé, però espero ser jo, perquè m'he entrenat molt!

La Conilla també s'entrena entusiasmada,
fa voltes sense parar al voltant d'una alzina
del camí que hi ha al costat de casa seva:

—Un, dos! Un, dos! Un, dos! —repeteix sense
parar, marcant el pas.

Després de fer quaranta-vuit voltes, es para una estona a descansar i s'adona que el Caragol l'està observant:

—Hola, Caragol! Per què no t'estàs entrenant?

—No en tinc ganes. A més, aquest any no participaré en la cursa —li contesta el seu amic, amb la veu una mica trista.

—Per què no? Hi participarem tots!

—Doncs... perquè... —dubta el Caragol— sempre arribo l'últim!